

BOROSENII NOI

HISTORIA MIEJSCOWOŚCI

Miejscowość położona u ujścia rzeki Camenca, w regionie płaskowyżu i wzgórz, 8 km na północny zachód od miasta Riscani. Wzgórze oddzielające Borosenii Noi od Pîrjota ma wysokość 248 m n.p.m., od szczytu do wioski schodzi las z licznymi źródłami, rzadki widok na równinie Balti.

Od czasów starożytnych w Borosenii Noi krąży legenda o Miodowej Krainie. Wioska Borosenii Noi otoczona jest lasami - prawdziwą oazą spokoju i pięknych widoków. Wysokie i dumne drzewa zapraszają na spacer. Borosańczycy zostali zwabieni na taki spacer. Tutaj Borosanie odkryli pszczoły w dziuplach umieszczonych w białych pniach drzew. Byli pracowitymi, pomysłowymi ludźmi, miłośnikami pracy, przyrody i tych owadów, i postanowili pszczoły udomowić. Wypłatali kosze z gliny i oklejali je gliną. Tak zaczęło się pszczelarstwo w Borosenii Noi. Ale terytoria między Prutem a Dniestrem były często atakowane przez koczownicze hordy Tatarów, przez armie tureckie, które dotarły nawet do terytorium wsi Boroseni. Mądrzy mieszkańcy Boroseni zastanawiali się, jak bronić się przed wrogami. Wpadli więc na pomysł: rozłożyli kosze z pszczołami i związali je plecionym sznurkiem, a koniec sznurka przyłożyli do progu domu. Gdy wrogowie zbliżali się, pociągali za sznurek, kosze przewracały się, a pszczoły spotykały najeźdźców, żądłąc ich bezlitośnie. Pszczoły wyszły zwycięsko z tego spotkania. Ocaliły życie tubylców.

Legenda przekazywana z pokolenia na pokolenie głosi, że nazwa wioski pochodzi od kowala o silnej woli, któremu Ortanowie nadali przydomek Borosan. Trudno powiedzieć, czy tak było w rzeczywistości. Jego pisana historia miejscowości rozpoczyna się 10 lipca 1663 roku. Data ta jest zapisana w statucie gminy i potwierdzona przez kilku badaczy.



Około 1750 r. właściciel ziemski Scaletki postawił na skraju swojej posiadłości strażnika - starego Toadera Borosanu z Boroseni. Zbudował on szałas na brzegu pobliskiego strumienia. Miejsce było piękne. Przed domem płynął strumień z krystalicznie czystą wodą, a za domem rozciągały się tysiące hektarów lasu. Giermek przeniósł tu około 16 rodzin, ponieważ po południowej stronie jego posiadłości pojawił się sąsiad. Nową wieś zaczęto nazywać Borosenii Noi.

ATRAKCJE TURYSTYCZNE



Las dębowy

Wioska Borosenii Noi otoczona jest lasami - prawdziwą oazą spokoju i wizualnej rozkoszy. Wysokie i dumne drzewa zachęcają do spacerów.

Obecnie w lesie znajduje się restauracja z 10 sezonowymi miejscami noclegowymi.

1902 Pomnik pierwszego nauczyciela

Na cmentarzu we wsi (gdzie zbudowano pierwszą szkołę) znajduje się pomnik pierwszej nauczycielki Marii Andriejewny Filipowny (1862-1902). Była córką dzierżawcy z naszej części kraju. Mówi się, że była bardzo szlachetną osobą. Przed śmiercią poprosiła o pochówek na szkolnym podwórku. Mieszkańcy Borosen nie tylko uszanowali jej prośbę, ale w podziękę za dobroć jej duszy postawili na jej grobie granitowy pomnik.



Kościół św. Paraskewy

Odkryjesz historię kościoła, który leczył ludzkie dusze, będziesz mógł pomodlić się o zdrowie i dowiesz się o życiu świętych i przypowieściach. W tym świętym miejscu, "Cuvioasa Parascheva", znajduje się kopia ikony Matki Bożej z Gîrbovăț namalowanej w 1885 roku w Jassach. Ikoną, którą można obejrzeć tylko tutaj, jest ikoną świętych Mołdawii, ikona św. Mikołaja, która ocalała od spalenia w czasie najazdów Turków.

Prisaca i Muzeum "Kraina Miodu"



Dziś święte miejsce - "Cuvioasa Parascheva" cieszy wiernych mieszkańców wioski, którzy w swoim ogrodzie mają pasiekę i nowy kamienny kościół zbudowany przez miejscowego możnowładcę Caceau w 1775 roku. Miodowa kraina Boroseni jest unikalną pasieką na północy Mołdawii, gdzie duszę koi modlitwa i szum pszczoł. "Idź do pszczoły i zobacz, jaka jest pracowita i jaką zręczną pracę wykonuje. Jej praca służy zdrowiu zarówno królów, jak i zwykłych ludzi. Jest kochana i chwalona przez wszystkich" (Przypowieści

biblijne 6,9).

„Kraina miodu” to przede wszystkim okazja dla miłośników miodu, aby dotknąć tajemniczego i ciekawego świata pszczoł, skosztować miodu z różnych roślin, prześledzić historię przyjaźni człowieka i pszczoły. Na wystawie prezentowane są zarówno staromodne ule, jak i najnowocześniejsze ule, które są używane w większości pasiek przemysłowych na całym świecie.



Produkty na sprzedaż:

Pasjonaci pszczelarstwa w wolnym czasie oferują do sprzedaży szeroką gamę produktów pszczelich, naturalnych, zbieranych z własnego ula.

Nowe, unikalne produkty, które można znaleźć tylko u nas:

Eliksir miłosny, lemoniada, miód pitny destylowany, miód pitny Elena, miód akacjowy, miód pszczeli-immuno-forte, miód wielokwiatowy, miód kremowy, miód kielkowy, nalewka propolisowa, guma propolisowa, nalewka z martwej pszczoły, trawieniec, koktajl odporności pszczoł, krem przeciwzmarszczkowo-nawilżający, choco bee, miód propolisowy, róża pszczela, błyszczak do ust... i wiele, wiele innych produktów, świece woskowe.

Adres - dziedziniec kościoła we wsi Borosenii Noi, dystrykt Riscani, Republika Mołdawii.

Osoba kontaktowa - Pînzescu Daniela 373 676 56 402

Stajnia Shchiopu

Pewnego razu pasterz bez nogi przyszedł do właściciela Arestica i ten zgodził się sprzedać mu pastwisko w pobliżu stawu Moskal.

Następnie sprowadził stado kilkuset owiec, zrobił owczarnie, zbudował dom i zaczął w nim mieszkać zimą i latem.

Pewnej zimy wataha wilków zaatakowała jego stajnie. Pewnego razu, gdy wilki zaczęły krążyć wokół owczarni, wyszedł z domu z naładowaną bronią, wystrzelił i zabił jednego z wilków. Okazało się, że nie zastrzelił wilka, ponieważ wataha rzuciła się na niego i rozszarpała go na kawałki.

Od tego czasu to miejsce na osiedlu wiejskim nazywane jest "La stâna lui Șchiopu".

Tradycja ta przetrwała do dziś. Jedna z owczarni w wiosce, owczarnia Efrima Ștepana - najstaryniejszego hodowcy owiec w wiosce - stoi obecnie w tym miejscu.



Kopce przy wejściu do wioski

Starzy ludzie opowiadali, że jedną z pierwszych osad na naszych ziemiach była wieś "Grădini". Była to mała wioska, a jej mieszkańcy pełnili służbę na "kopcu". Był to rozkaz króla, aby budować kopce na najwyższych miejscach, a kiedy wrogowie wkraczali do kraju, strażnicy tych kopców musieli rozpałać na nich ogień, aby na czas poinformować króla.

Zespół folklorystyczny „ Țărăncuța”



W wolnych chwilach członkowie zespołu, zakochani w pięknie, poszukują autentycznych pieśni, wzbogacając swój repertuar o prawdziwe perły piosenki ludowej. Duszą i mentorką tego kolektywu jest liderka zespołu, pani Felicja Bojii, laureatka wielu ogólnopolskich konkursów i festiwali. Warto wspomnieć, że członkowie tej grupy znani są z mistrzostwa autentycznej interpretacji, której nauczyli się od swoich dziadków i pradiadków ze wsi.

Teatr Popularny „ Brăzdenii”



Od 70 lat we wsi działa zespół aktorów-amatorów, którzy regularnie występują na scenie Teatru Ludowego "Brăzdenii". Zespół składa się z 25 aktorów w różnym wieku. Większość z nich nie jest związana z kulturą, ale mają szczególną miłość do wszystkiego, co robią na scenie.



Ekoturystyczny szlak „PRUTSKIE SKAŁY” w rejonach Edineț, Rîșcani i Glodeni

Przydatne informacje:

Centrum Informacji Turystycznej

Centrum Informacji Turystycznej znajduje się w bibliotece wiejskiej. Godziny otwarcia: poniedziałek-piątek 9:00-17:00. Osoba kontaktowa: Zinaida Țîbuleac, tel. +37376827886

JEDNOSTKI ZAKWATEROWANIA:

"Adina", hotel, lub. Rîșcani, tel. +3737671118

ZAKŁADY SPOŻYWCZE:

"Here of all", sklep, wieś Borosenii Noi, godziny pracy: 8-22, tel. +37325648690

"Cravtsov Oleg" I, sklep, wieś Borosenii Noi, godziny pracy: 8-22,

Gabinet lekarza rodzinnego, miejscowość Borosenii Noi, godziny pracy: poniedziałek-piątek



asistența poloniei

Projekt jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.